

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

VOL X

ਫਾਲਸ਼ਾ ਅਤੇ ਕਪੂਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਪੀਲੀ ਅਪਰਾਧੀ, ਜੇ.ਜੇ.

ਰਾਜ,-ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਮਨਸ਼ਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ

1956 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 469 ।

1955 ਕੋਡ ਆਫ਼ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (1898 ਦਾ V) - ਧਾਰਾ 144. 247 ਅਤੇ 537-ਧਾਰਾ 144, ਕੀ ਉਜਕਰਾ 23 ਅਕਤੂਬਰ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ-ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ-ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਨਤਕ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹਨ । ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ, ਕੀ ਕਾਨੂੰਨੀ- ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤ-ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਰਸਮੀ ਹੁਕਮ- ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ- ਕੀ ਦੋਸ਼ੀ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ- ਬੇਨਿਯਮੀ, ਕੀ ਧਾਰਾ 537 ਅਧੀਨ ਇਲਾਜਯੋਗ ਹੈ ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 144 ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਧਾਰਾ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ।

ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਹੁਕਮ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਰੁਕਾਵਟ, ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ, ਸੱਟ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਖਤਰੇ, ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ, ਜਾਂ ਸੱਟ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਣ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਇਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਜਨਤਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਨਾਲ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਖਾਸ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਆਮ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੁਕਾਵਟ, ਤੰਗ ਜਾਂ ਸੱਟ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਖ਼ਤਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੁਕਾਵਟ ਜਾਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਗੜਬੜ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ । ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਰੁਕਾਵਟ, ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਜਾਂ ਸੱਟ ਜਾਂ ਜੋਖਮ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ? ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ, ਸਿਹਤ ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ, ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਜਾਂ ਸੱਟ.

ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਲੋੜੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਰਸਮੀ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ । ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਇੱਕ ਬੇਨਿਯਮਤਾ ਸੀ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੱਖਪਾਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਧਾਰਾ 537, ਫੌਜਦਾਰੀ

ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਲਾਜਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਨਹੀਂ
ਸੀ.

ਧਾਰਾ 247 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।

ਨਟੇਸਾ ਨੈਕਰ ਬਨਾਮ ਮਾਰੀ ਗੁਰਮਾਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (1)। ਸਮਰਾਟ ਬਨਾਮ ਲਕਸ਼ਮੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਤੁਲਸੀਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (2), ਸੁਧੀਰ ਕੁਮਾਰ ਨੇਓਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ (3), ਵਿਸ਼ਿਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਰੀਅਨਦਾਸ-ਤੁਲਸੀਦਾਸ ਬਨਾਮ ਜੀ.ਕੇ. ਭਾਤ (4)। ਦਾ ਪਾਲਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਸ਼੍ਰੀ ਬੀ.ਐਸ. ਰੰਧਾਵਾ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਰਾਜ ਦੀ ਅਪੀਲ। ਮਾਇਸਟ੍ਰੇਟ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਰੋਹਤਕ, ਕੈਂਪ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ, ਜੇਲ੍ਹ ਰੋਹਤਕ, ਮਿਤੀ 1 ਸਤੰਬਰ, 1955 ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਐਸ ਐਮ ਸੀਕਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ। ਐਚ.ਐਸ. ਗੁਜਰਾਲ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ.

ਫਲਸ਼ੋ, ਜੇ.-ਇਹ ਰੋਹਤਕ ਵਿਖੇ ਬੈਠੇ ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਅਨਿਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਧਾਰਾ 188 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ; ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ 6 ਤਰੀਕ 1955 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 144, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿੱਚ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ।

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦਾ ਹੁਕਮ, ਜਿਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ:-

"ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ-

- (1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1948 ਪਾਗਲ. 45.
- (2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1940 ਨਾਗ 357.
- (3) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1942 ਪੈਟ. 46.
- (4) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1954 ਅਜਮੇਰ 31(2)

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

(a) ਨਾਅਰੇ ਲਗਾਉਣਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ-

ਵੀ.ਮਨਸਾ ਸਿੰਘ ਤੇ ਹੋਰ

(1) ਪੰਜਾਬੀ (ਜਾਂ ਮਹਾਂ ਪੰਜਾਬ) ਸੂਬਾ ਲੇ ਕੇ ਰਹੋਗੇ ਜਾਂ ਬਨ ਕੇ ਰਹੇਗਾ;

ਫਾਲਸ਼ੋ, ਜੇ.

(2) ਦਬਦ; ਮਹਾਂ ਪੰਜਾਬ (ਜਾਂ ਪੰਜਾਬੀ ਸੂਬਾ) ਅਮਰ ਰਹੇ (ਜਾਂ ਜ਼ਿੰਦਾਬਾਦ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਮਰ-

(3) ਦਿਰਸ਼ ਵਿਚ ਗੋਲਿ ਖਾਵਾਂਗੇ, ਪੰਜਾਬੀ (ਜਾਂ ਮਹਾਂ ਪੰਜਾਬ) ਸੂਬਾ ਬਨਾਵੰਗੇ;

(4) ਧੋਤੀ-ਟੋਪੀ ਜਮਨਾ ਪਾਰ;

(5) ਹਮਾਰਾ ਨਾਹਰਾ ਮਹਾਂ ਪੰਜਾਬ (ਜਾਂ ਪੰਜਾਬੀ ਸੂਬਾ) ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਨਾਅਰੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਲੂਸ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਫਿਰਕੂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਣ ਵਾਲੇ; ਅਤੇ

(ਬੀ) ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦਾਅਵਿਆਂ ਅਤੇ ਜਵਾਬੀ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਲੂਸ ਕੱਢ ਕੇ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਕੇ;

ਇਸ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੁਕਾਵਟ, ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਜਾਂ ਸੱਟ ਲੱਗ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਦੰਗੇ ਜਾਂ ਕੋਈ ਲੜਾਈ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ;

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਤੁਰੰਤ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਵਰਤਣੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ; ਹੁਣ, ਇਸ ਲਈ, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ, 1898 ਦੀ ਧਾਰਾ 144 ਦੁਆਰਾ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, I, S.K. ਛਿੱਬਰ, ਐਲ.ਏ.ਐਸ., ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ-

(a) ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਲੂਸ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਵਿਚ ਅਜਿਹੇ ਨਾਅਰੇ ਲਾਉਣਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨਾ; ਅਤੇ (

(b) ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਲੂਸ ਨੂੰ ਕੱਢਣਾ ਜਾਂ "ਦਾਅਵਿਆਂ ਅਤੇ ਜਵਾਬੀ- ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਆਯੋਜਨ

ਪੁਨਰਗਠਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦਾਅਵੇ- ਸਿੰਘ ਮਨਸ਼ਾ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਨਤਕ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਰਾਜਾਂ ਦੀ ਰਾਜ ਸਭਾ

(1) ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ;

ਅਤੇ ਹੋਰ

ਫਾਲਸ਼ਾ, ਜੇ.

(2) ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਤਰਨਤਾਰਨ;

(3) ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਜੰਡਿਆਲਾ;

(4) ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਪੱਟੀ;

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

- (5) ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਛੇਹਰਟਾ;
- (6) ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਖੇਮ ਕਰਨ;
- (7) ਨਗਰ ਕਮੇਟੀ, ਰਮਦਾਸ;
- (8) ਟਾਊਨ ਕਮੇਟੀ, ਮਜੀਠਾ;
- (9) ਨਗਰ ਕਮੇਟੀ ਸੁਰ ਸਿੰਘ;
- (10) ਨਗਰ ਕਮੇਟੀ, ਸੁਲਤਾਨਵਿੰਡ 6 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1955 ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨਾ ਅਤੇ 10 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ। 18 ਮਾਰਚ, 1955 ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਹੁਕਮ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

6 ਅਪ੍ਰੈਲ 1955 ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮੋਹਰ ਹੇਠ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਖਿਲਾਫ਼ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ 3 ਜੂਨ, 1955 ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੂਰੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰਾਏ ਦੇ ਗੁਆਂਢ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਥਾ ਬਣਾ ਕੇ ਪੰਜਾਬੀ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਾਅਰੇਬਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ। ਦੋਸ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਸੰਮਨ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਸਤਗਾਸਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਹ ਨਾਅਰੇਬਾਜ਼ੀ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਫੜੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਦਵਤਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।

ਜਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ। Tfee ਸਟੇਟ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਹਿਲੇ ਆਧਾਰਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 144 ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਰਡਰ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਧਾਰਾ 247, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਫਾਲਸ਼, ਜੇ. ਕੋਡ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਸ ਸਾਲ ਕੋਡ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ-

"ਜੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ੀ ਲਈ ਨਿਯਤ ਦਿਨ, ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਿਨ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ;

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ, ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਜਨਤਕ ਹੋਵੇ।

ਨੌਕਰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਨਿੱਜੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਉਸਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਉਣ ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜਨਵਰੀ, 1956 ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਈ ਸੋਧ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਕਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਕੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਕਰਨਾ ਹੈ:

"ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਉਸਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਮੌਜੂਦਾ ਦੋਸ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਨੋਟ ਨੂੰ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿਚ ਡਿਸਪੈਂਸ ਕਰਨ ਲਈ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿਚ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਵੱਲੋਂ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਨੁਕਤਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਰਸਮੀ ਬੇਨਤੀ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 247 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤੁਰੰਤ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਮੈਂ ਕੇਵਲ ਮਨਸ਼ਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਇਹ ਕਬੂਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦਾ ਰਵੱਈਆ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਮੰਨਣਾ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਫਲਸ਼ੋ.ਜੇ., ਜਦੋਂ ਮਾਮਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ।, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੋਇਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਮੇਰੀ ਸਮਝ ਤੋਂ ਲੰਘਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਉਦੋਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਰਸਮੀ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ, ਜੇ ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਲੋੜੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਪੂਰਾ ਉਦੇਸ਼ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਹੁਣ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਢੁਕਵੇਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਸਰਕਾਰੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨਾਲ ਵੀ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਸਕੇ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਨੁਕਤਾ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਸਮੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਇੱਕ ਬੇਨਿਯਮੀ ਸੀ। ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਪੁਰਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੱਖਪਾਤ ਦਾ ਮੌਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਧਾਰਾ 537, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਲਾਜਯੋਗ ਸੀ।

ਮੁੱਖ ਹਮਲਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਾਰਾ 144, ਫੌਜਦਾਰੀ ਪੁਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ 'ਤੇ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਦਲੀਲ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 144, ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀਆਂ ਅਤਿ ਉਲੰਘਣਾਵਾਂ ਹਨ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਉਪਬੰਧ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, - ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਪਾਬੰਦ ਸੀ, ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ

20 ਦਸੰਬਰ, 1951 ਨੂੰ ਭੰਡਾਰੀ ਅਤੇ ਖੋਸਲਾ, ਜੇ.ਜੇ. ਦੁਆਰਾ 1951 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 43 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ ਧਾਰਾ 144, ਕ੍ਰਾਈਮੀ-ਫਾਲੋ ਜੇ. "I ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਧਾਰਾ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਧਾਰਾ 144, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਹੁਣ ਤੱਕ ਅੰਤਰ-ਵਿਰੋਧੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ, ਇਹ ਹੋਰ ਤਾਂ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ।, ਕੁਝ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਜੋ ਕਿ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰ ਸਨ, ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਇਸ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ "ਇਸ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੁਕਾਵਟ, ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਜਾਂ ਸੱਟ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਦੰਗੇ ਜਾਂ ਲੜਾਈ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ"। ਧਾਰਾ 144 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦਾ ਦੂਜਾ ਪੈਰਾ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ-

"ਅਜਿਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਕੇਸ ਦੇ ਅਸਲ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 134 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲਿਖਤੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਧੀਨ ਕੁਝ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਆਦੇਸ਼ ਲੈਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ, ਜਾਂ ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ, ਸਿਹਤ ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਖ਼ਤਰਾ, ਜਾਂ ਰੋਕਣ, ਰੁਕਾਵਟ, ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਜਾਂ ਸੱਟ, ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟ, ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਜਾਂ ਸੱਟ ਦੇ ਜੋਖਮ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨਾ, ਜਾਂ ਦੰਗੇ, ਜਾਂ ਝਗੜੇ।"

ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੁਝ ਆਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਰੁਕਾਵਟ, ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ, ਸੱਟ, ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਜੋਖਮ, ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਜਾਂ ਸੱਟ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਨਾਲ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਪਬਲਿਕ ਆਰਡਰ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮਨਸ਼ਾ ਸਿੰਘ ਵਰਗੇ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਇਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਜਨਤਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਨਾਲ ਨੇੜਿਓਂ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਅੰਡਰਲਾਈ- ਫਲਸ਼ੋ, ਜੇ. ਆਈ. ਸੈਕਸ਼ਨ ਏ.ਪੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹਨਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਚਾਰ

ਨਾਸ਼ਪਾਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਖਾਸ ਵਿਅਕਤੀਆਂ, ਜਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੁਕਾਵਟ, ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਜਾਂ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਾਰੋਬਾਰ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਖਤਰਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੁਕਾਵਟ ਜਾਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਭੰਗ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਝਗੜੇ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ

ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਖਾਸ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਇਕ ਹੋਰ ਆਧਾਰ ਇਹ ਲਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਆਰਡਰ ਮਾੜਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੇ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਕੇਸ ਦੇ ਅਸਲ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਨੇ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਹੈ, ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਉਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕੀ ਸੀ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਯਤਨਸ਼ੀਲ ਰਾਜਸੀ ਧੜਿਆਂ ਦੀ ਆਪਸੀ ਰੰਜਿਸ਼ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬਦਨਾਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਪੁਰਦਰਸ਼ਨ ਇਹਨਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਸਮੂਹਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਕਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਾਅਰੇ ਅਤੇ ਜਵਾਬੀ ਨਾਅਰੇ ਲਗਾਉਣਾ, ਜਨਤਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਸੰਘਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਖਤਰੇ ਦਾ ਇੱਕ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਖ਼ਤਰਾ ਪੈਦਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਸ਼ੱਕ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਉਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀ ਸੀ। ਇਸ ਨਾਲ ਵੀ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਰਾਜ ਨੇ ਇਕ ਹੋਰ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਰਡਰ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਯੂ. ਮਨਸ਼ਾ ਸਿੰਘ ਜੇ ਵਿਰੋਧੀ ਨਾਅਰਿਆਂ ਦੇ ਕੁਝ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਨਾਅਰਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਨੇ ਲਾਈਕ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲੋਗ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਵੀ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਨਾਅਰੇ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਨਾਅਰੇ ਜੋ / ਫਲਸ਼ੋ ਜੇਨ ਨੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ "ਜਿਵੇਂ" ਨਾਅਰਿਆਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕੀ ਸੀ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਗਲਤਫਹਿਮੀ ਵਿੱਚ ਕੋਣ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਹੋਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਇਹ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਇਕਪਾਸਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਨਤਾ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਇਸ ਦੀ ਹੱਦ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਖੁਦ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬੇਤੁਕਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਭੰਗ ਹੋਣ ਦੇ ਖਤਰੇ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਆਮ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਐਲਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੁਝ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ। ਮੈਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਕਿ ਇਹ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਥੋੜ੍ਹੀ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਸਥਿਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਹ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੰਨਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 188 ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਵਾਂਗਾ। , ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ। ਇਹ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਇਹ ਅਪੀਲ ਲਿਆਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਰਾਜ ਇਸ ਦੇਰ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਿੰਤਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 188 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 562(1A), ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸਲਾਹ ਦੇ ਕੇ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਮਿਆਦੀ ਕੋਡ।

ਕਪੂਰ, ਜੇ.- ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਸ਼ਾ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹਾਂਗਾ।

ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਧਾਰਾ 247, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਨਿੱਜੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਸੀ। ਲੋੜੀਂਦਾ ਨਹੀਂ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ "ਹਾਜ਼ਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।" ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, 20 ਅਗਸਤ, 1955 ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਦੋਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਨਾਹੀ ਦੇ ਨਾਅਰੇ ਲਗਾਏ ਸਨ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਏ.ਐਸ.ਆਈ. ਸੰਸਾਰ ਸਿੰਘ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 1 ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਮਾਲਾ ਪਹਿਨਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਅਰੇਬਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਸੀ। ਨੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਭੰਗ ਹੋਣ, ਜਾਂ ਲੜਾਈ-ਝਗੜਾ ਹੋਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਕ ਉਥੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹਿੰਦੂ ਇਸ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਹ

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਬਨਾਮ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਫਿਰ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਨਸ਼ਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਬਚਾਅ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 1st - of ਸਤੰਬਰ, 1955 ਦੁਆਰਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਅਸਾਧਾਰਨ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਨਾ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਿਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 247, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਵਿਦਿਆਲੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਪ੍ਰਵਾਨ ਵਿੱਚ "ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਧਾਰਾ 247 ਦੇ ਦੰਡਕਾਰੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ। ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ 31 ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਇਸਤਗਾਸਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਰਸਮੀ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰਿਵਰਤਨ ਵਿੱਚ "ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਨਿੱਜੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 247 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗਲਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਜ਼ਾਤਮਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਵਕੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੇਵਜ਼ਹਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।

ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਨਟੇਸਾ ਨਾਈ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ- ਰਾਜ ਕੇਰ ਬਨਾਮ ਮਾਰੀ ਗੁਰਾਮਾਨੀ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ, (1), ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਅਗਲਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੇਸ ਜੋ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸਮਰਾਟ ਹੈ

v. ਲਕਸ਼ਮੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਤੁਲਸੀਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2)। ਉਥੇ ਕਪੂਰ, ਜੇ- ਫਿਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਲੋਕ ਸੇਵਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਫਿਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ

ਸੁਧੀਰ ਕੁਮਾਰ ਨਿਓਗੀ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ, (3) ਵਿਚ ਫਜ਼ਲ ਅਲੀ, ਜੇ. ਇਹ ਫਿਰ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅਰਜਨਦਾਸ ਤੁਲਸੀਦਾਸ ਬਨਾਮ ਜੀ ਕੇ ਭਗਤ, (4) ਵਿੱਚ ਅਜਮੇਰ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸਿਟੀ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਅਗਲੀ ਪੇਸ਼ੀ 'ਤੇ ਉਹ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਾਰੰਟ ਕੇਸ ਵਜੋਂ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪਰ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਭਾਵੇਂ ਲੋਕ ਸੇਵਕ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਹੋਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਮੈਂ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ। ਜੇਕਰ ਲੋਕ ਸੇਵਕ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਉਸ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿਚ ਇਹ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਮੈਂ ਇਹ ਜੋੜਨਾ ਚਾਹਾਂਗਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 537, ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 144, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19(1)(ਏ) ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਆਰਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ "ਪਬਲਿਕ ਆਰਡਰ" ਸ਼ਬਦ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।) ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

(1) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1948 ਪਾਗਲ. 45.

(2) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1940 ਨਾਗਪੁਰ 357

(3) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1942 ਪੈਟ. 46.

(4) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1954 ਅਜਮੇਰ 31(2)

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਰਾਜ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 19(1)(ਏ) ਦੁਆਰਾ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਤੇ ਮੂਲ-ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸੰਗਤਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਹ ਧਾਰਾ ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਸੋਧ ਐਕਟ, 1951 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਪੂਰ ਨੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, 1951 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 43 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਜੇ. ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹੀ ਪਾਬੰਦ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਹ ਜੋੜਨਾ ਚਾਹੁੰਗਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 144 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸ਼ਬਦ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ:-

"ਰੋਕਣ ਲਈ, ਜਾਂ * ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ, ਰੁਕਾਵਟ, ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਜਾਂ ਸੱਟ, ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟ, ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਜਾਂ ਸੱਟ ਦੇ ਜੋਖਮ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ, ਜਾਂ ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ, ਸਿਹਤ ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਖ਼ਤਰਾ";

ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਜਨਤਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਦਾ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦਾ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਰਾਜ ਮਾਰਗ 'ਤੇ ਰੁਕਾਵਟ ਪੈਦਾ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਲੈ ਲਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਜਨਤਕ ਵਿਗਾੜ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੇ ਕਈ ਕੰਮਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਿਗਾੜ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮੂਹ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਵੇਦਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਜਨਤਕ ਵਿਗਾੜ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਅੰਤਰ-ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ ਜੋ "ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ, ਜਾਂ ਦੰਗਾ, ਜਾਂ ਝਗੜਾ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਭਾਸ਼ਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈਸ ਦੇ ਸਮਾਜਿਕ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਕੀ ਇਹ ਉਚਿਤ ਪੱਖੀ ਕਾਰਨ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਹੈ-

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ ਦਾ ਸੈਸ. ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੀ ਸਟੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਬਦ V. ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨਸ਼ਾ ਸਿੰਘ ਉਹ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣਗੇ (ਦੇਖੋ ਪੰਨਾ 498 ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਲਿਸ ਆਨ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ). ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਢੋਲ ਵਜਾਉਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ,

ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਮੁਕਤੀ ਵਰਗੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਸਮਾਰੋਹ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਫੌਜ (ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਵਿਲਿਸ ਦੇਖੋ, ਸਫ਼ਾ 504)। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਵਿਛੜੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨਾਲ ਸੰਚਾਰ ਇੱਕ ਸਥਾਪਿਤ ਧਰਮ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਅਭਿਆਸ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸਮਾਜ ਦੀ ਚੰਗੀ ਵਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਆਮ ਭਲਾਈ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਹੋਵੇ (ਵਿਲਿਸ ਆਨ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ, ਪੀ. 504-505)। ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਆਏ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੋਲਣ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਰਾਏ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਗੈਰ-ਸਮਾਜਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ।

ਫਿਰ ਇਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਮਾੜਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਕੇਸ ਦੇ ਅਸਲ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਾਅਰੇ ਲਗਾਉਣ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਖ਼ਤਰਾ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦਾਅਵਿਆਂ ਅਤੇ ਜਵਾਬੀ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਲੂਸ ਕੱਢਣ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਆਯੋਜਨ ਦਾ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੁਕਾਵਟ, ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਜਾਂ ਸੱਟ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਦੰਗੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਇੱਕ ਝਗੜਾ ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਧੱਜੀਆਂ ਉਡਾਉਣ ਦੀ ਜਾਣਬੂਝ ਕੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਰੁਕਾਵਟ, ਦੰਗੇ ਅਤੇ ਲੜਾਈ-ਝਗੜੇ ਦੇ ਖ਼ਤਰੇ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਤੋਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। . ਇਹ

ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਰਾਜ ਨੂੰ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਨੇ ਅਸਲ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਬਲਕਿ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਨਸ਼ਾ ਸਿੰਘ ਅਨੈਸਟ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਕ ਮਾਮਲਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਖ਼ਤਰਾ ਸੀ। ਜਨਤਾ ਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ 'ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਸ਼ਾਂਤੀ.

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਮਲੇ ਦੀ ਅਗਲੀ ਲਾਈਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਾ ਤਾਂ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਨਾਅਰਿਆਂ ਅਤੇ ਜਵਾਬੀ ਨਾਅਰਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਆਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ।

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਕਿ ਆਰਡਰ ਨੇ ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ (ਧਾਰਾ 144. ਕਿਰਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ) ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੇਸ ਦੀ ਹੰਗਾਮੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਕੋਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖੁਦ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਇਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਤੁਲੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਲੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ।

ਮੇਰੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਬਚਾਅ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਆਰਡਰ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਲ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਕਾਰਨ ਖਰਾਬ ਸੀ।

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 188 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 562(1A) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਸੀਹਤ ਦੇ ਨਾਲ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Name of Translator: Ms. Swati Nagpal